

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12Csp/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919201798
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7919201798.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: F. K., Z.. XX.XX.XXXX, B. O. XXX/XX, Č., o zaplatenie 1.459,54 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok vo výške 656,42 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v žalobe žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť nesplatenú istinu z úveru v sume 1 459,54 Eur, dlžné úroky z úveru ku dňu 25.3.2019 v sume 52,20 Eur, úroky z omeškania v sume 0,58 Eur, 5 % ročné úroky z omeškania a 10,90 % ročné zmluvné úroky zo sumy 1 459,54 Eur za obdobie od 26.3.2019 do zaplatenia, 5 % ročné úroky z omeškania z nezaplatených úrokov 52,20 Eur od 26.03.2019 do zaplatenia a poplatky za poistenie v sume 1,16 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný riadne a včas nesplatil úver, ktorý mu žalobca poskytol, a preto mu vznikol nárok na nesplatenú časť úveru, úrokov a poplatkov.

2. Žalovaný sa vo veci nevyjadril a nezúčastnil sa na pojednávaní dňa 25.10.2019.

3. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žalobou doručenou konajúcemu súdu dňa 18.04.2019, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 23.07.2018, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, Sadzobníkom poplatkov, Dokladmi preverení bonity žalovaného, Opakovaným upozornením zo dňa 21.01.2019 + doručenkou, Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 25.03.2019 + doručenkou, Prehľadom splácania do predčasného zosplatenia, Prepočtom zmluvných úrokov, Prepočtom úrokov z omeškania, Prehľadom splácania po predčasnom zosplatení, Stavom omeškaných splátok na úvere a zistil tento skutkový stav veci:

4. Súd zistil, že dňa 23.7.2018 bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca žalovanému poskytol 1 500,00 Eur a žalovaný sa zaviazal uhrádzať splácanie úveru mesačne podľa dohodnutých úverových podmienok.

5. Z dôvodu riadneho nesplácania úveru veriteľ prikročil k predčasnej splatnosti ku dňu 25.3.2019, o čom žalobca predložil súdu oznámenie z 25.3.2019.

6. Z výpisu čerpania splátok a úhrad predložených žalobcom súd zistil, že žalobca evidoval ako nesplatenú časť istiny ku dňu 25.3.2019 sumu 1 459,54 Eur, sumu 52,20 Eur ako nesplatené zmluvné úroky, sumu 0,58 Eur ako nesplatené úroky z omeškania a sumu 1,16 Eur ako neuhradené poplatky za poistenie, všetko spolu vo výške 1 513,48 Eur. Po dni splatnosti žalovaný neuhradil na splatenie úveru žiadnu splátku. Tieto skutočnosti nie sú medzi stranami sporné.

7. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 12Csp/80/2019 zo dňa 25.10.2019 v tomto znení:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi 1.513,48 EUR do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi 5,00 % ročné úroky z omeškania od 26.03.2019 až do zaplatenia zo sumy 1.459,54 EUR, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.

IV. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku.

8. Predmetný rozsudok žalobca napadol odvolaním, a to v časti, ktorou bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá (výrok III.), ako aj vo výroku o trovách konania (výrok V.).

9. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 3CoCsp/9/2020 zo dňa 25.02.2021, ktorým zrušil rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku č. III. a IV. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sa nestotožnil s názorom prijatým súdom prvej inštancie ohľadom nepriznania úroku z úveru za obdobie po dni predčasnej splatnosti. Odvolací súd poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1Cdo/94/2019, č.k. 1Cdo/208/2019, č.k. 3Cdo/113/2019, v zmysle ktorých zmluvný úrok patrí veriteľovi do skutočného zaplatenia istiny, pričom dátum skutočného zaplatenia istiny môže predchádzať dátumu dojednanému v úverovej zmluve ako dátumu konečnej splatnosti úveru.

10. Tunajší súd zaslal uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/9/2020 zo dňa 25.02.2021 na vyjadrenie stranám konania. Žalovaný sa v súdom určenej lehote nevyjadril.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení vyčíslil výšku úroku, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil ako cenu peňazí a celkovú dlžnú sumu úroku nasledovne: v zmysle bodu 1.2. zmluvy bola žalovanému poskytnutá istina úveru vo výške 1.500,- Eur, pričom predmetný úver bol žalovaný povinný splácať v 96 mesačných anuitných splátkach vo výške 23,60 Eur. Vzhľadom k uvedenej výške anuitnej splátky a počet splátok, mal žalovaný zaplatiť žalobcovi celkom sumu vo výške 2.265,60 Eur (96x23,60 Eur =2.265,60 Eur). Z uvedenej celkovej sumy 2.265,60 Eur istina úveru bola výške 1.500,- Eur, a teda výška úrokov, ktoré mal žalovaný v zmysle dohodnutého anuitného splácania zaplatiť bola vo výške 765,60 Eur ako rozdiel medzi celkovou sumou všetkých anuitných splátok (skladá sa z istiny a splátok) a istinou splátok (2.265,60 Eur - 1.500,- Eur = 765,60 Eur). Ide teda o úrok o výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Keďže žalovaný zaplatil na úrokoch do zosplatenia úveru sumu vo výške 56,98 Eur, čo vyplýva z Prehľadu splácania - do predčasného zosplatenia úveru, pričom žalobcovi bol rozhodnutím súdu prvej inštancie sp. zn. 12Csp/80/2019 zo dňa 25.10.2019 priznaný dlžný zmluvný úrok vo výške 52,20 Eur (zmluvný úrok vyčíslený do zosplatenia úveru) dlžný úrok potom predstavuje sumu (765,60 Eur - 56,98 Eur - 52,20 Eur = 656,42 Eur). Po predčasnom zosplatení úveru žalovaný neuskutočnil žiadnu úhradu na úrok. V zmysle vyššie uvedeného žalobcovi náleží zmluvný úrok vo výške 656,42 Eur.

12. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. Tunajší súd na základe vyššie uvedených skutočností a v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona opätovne preskúmal žalobu spolu s predloženými listinnými dôkazmi a dospel k záveru, že nárok žalobcu v časti týkajúcej sa dlžnej sumy zmluvných úrokov po zosplatení úveru je dôvodný.

14. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov - Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§476), zmluvy o úvere (§497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§591), zasielateľskej zmluvy (§601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§682), zmluvy o inkase

(§692), zmluvy o bankovom uložení veci (§700), zmluvy o bežnom účte (§708) a zmluvy o vkladovom účte (§716).

15. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

17. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

18. Podľa § 503 ods. 1 ObZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

19. Podľa § 503 ods. 2 ObZ, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

20. Podľa § 503 ods. 3 ObZ, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

21. Odvolací súd po čiastočnom zrušení rozsudku uložil súdu povinnosť opätovne preskúmať otázku priznania zmluvných úrokov žalobcovi po predčasnom zosplatnení úveru. V tejto súvislosti súd dopĺňa, že táto otázka už bola medzičasom vyriešená v judikatúre súdov a zjednotená viacerými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázal vo svojom rozhodnutí odvolací súd.

22. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu spadajúcu pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom tento zákon neobsahuje celkovú úpravu spotrebiteľských úverov. Určitá právna úprava týkajúca sa úverových zmlúv sa nachádza v Obchodnom zákonníku, a to v § 497 nasl.. Zároveň uvedená spotrebiteľská zmluva spadá pod režim absolútnych obchodov v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, a to bez ohľadu na právne postavenie zmluvných strán. Aplikovaniu niektorých ustanovení Obchodného zákonníku nebráni ani § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého sa ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať.

23. Súčasná právna úprava úverových zmlúv obsiahnutá v Obchodnom zákonníku stanovuje, že zmluva o úvere nemôže byť dojednaná ako bezúročná. Na druhej strane v nej absentuje právna úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov. Vo vyššie citovanom § 502 ods. 1 Obz, je len uvedené, že dlžník je povinný platiť dojednaný úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov. Určité ohraničenie nám poskytuje jedna z podstatných náležitostí spotrebiteľských zmlúv podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého musí zmluva obsahovať dobu trvania zmluvy. Zo žiadneho ustanovenia spomenutých právnych predpisov nevyplýva zákaz dohody zmluvných strán úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. V prípade ak dlžník poruší svoju zmluvnú povinnosť splácať úver riadne a včas, môže v zmysle zmluvných dojedaní veriteľ uplatniť svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru. Keďže aj v prejednávanom prípade žalovaný porušil povinnosť splácať úver, žalobca zosplatnil celý úver, pričom žalovanému nezanikla jeho povinnosť platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa so žalobcom dohodol. Žalovaný naďalej disponuje peňažnými prostriedkami, ktoré mu poskytol žalobca, a ktoré predstavujú protihodnotu úrokov, ktoré medzi sebou v úverovej zmluve

dojednali. Z porušenia svojej povinnosti splácať úver riadne a včas žalovaný nemôže profitovať. Zároveň následkom omeškania žalovaného splácať úver, je jeho povinnosť zaplatiť aj úrok z omeškania popri zmluvnom úroku, ktorý si účastníci dojednali. Keďže spotrebiteľská zmluva obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, je možné konštatovať, že dohodnuté zmluvné úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie. Na základe uvedeného žalovaný presne vie koľko je povinný zaplatiť žalobcovi za poskytnutie peňažných prostriedkov.

24. V súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami a zákonnými ustanoveniami sa súd stotožnil s vyčíslením výšky úroku, aký by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil ako cenu peňazí, ktorú uviedol žalobca vo svojom vyjadrení. Výška úrokov, ktoré mal žalovaný v zmysle dohodnutého anuitného splácania zaplatiť bola vo výške 765,60 Eur ako rozdiel medzi celkovou sumou všetkých anuitných splátok (skladá sa z istiny a splátok) a istinou splátok (2.265,60 Eur - 1.500,- Eur = 765,60 Eur). Keďže žalovaný zaplatil na úrokoch do zosplatnenia úveru sumu vo výške 56,98 Eur, čo vyplýva z Prehľadu splácania - do predčasného zosplatnenia úveru, pričom žalobcovi bol rozhodnutím súdu prvej inštancie sp. zn. 12Csp/80/2019 zo dňa 25.10.2019 priznaný dlžný zmluvný úrok vo výške 52,20 Eur (zmluvný úrok vyčíslený do zosplatnenia úveru) dlžný úrok potom predstavuje sumu (765,60 Eur - 56,98 Eur - 52,20 Eur = 656,42 Eur).

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže mal v konaní plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že : a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.